

GRUDZIEŃ 2016. KONFERENCJA: NIEDZIELA

Hbr 10, 25

W Dekalogu, trzy pierwsze przykazania dotyczą naszej relacji z Bogiem. Pierwsze przykazanie - wyznajemy, że naszym Bogiem jest jedyny Bóg Jahwe – Ojciec, Syn i Duch Święty, który objawia się nam i przychodzi do nas najpełniej w Jezusie Chrystusie. Drugie przykazanie to nasza relacja z Bogiem, w której wyrażamy szacunek i miłość, unikając wypowiedzenia imienia Boga bezmyślnie. Jesteśmy powołani aby wielbić Boga i oddawać Mu chwałę i cześć. Trzecie przykazanie, które teraz będziemy poznawać, mówi nam, że jest dzień, który należy do Boga. Jest to święty dzień, a człowiek w tym dniu ma świętować, oddawać chwałę Bogu i powstrzymać się od pracy.

„Pamiętaj o dniu Szabatu, aby go uświęcić. Sześć dni będziesz pracować i wykonywać wszelkie twe zajęcia. Dzień zaś siódmy jest Szabatem ku czci Pana, Boga twego. Nie możesz przeto, w dniu tym wykonywać żadnej pracy.” Wj 20, 8-10

„To Szabat został ustanowiony dla człowieka, a nie człowiek dla Szabatu. Zatem Syn Człowieczy jest Panem Szabatu.” Mk 2, 27-28

1. Dzień Szabatu

Trzecie przykazanie Dekalogu, przypomina o świętości Szabatu. Pismo Święte wspomina przy tej okazji o dziele stworzenia – w sześć dni Pan Bóg uczynił niebo, ziemię i wszystko, a w siódmym dniu odpoczął i dlatego człowiek w siódmym dniu, czyli w Szabat ma świętować wraz z Bogiem, dziękując za dzieło stworzenia. Ale ponadto Szabat jest pamiątką wyzwolenia Izraela z niewoli egipskiej – Pwt 5, 15. „Pamiętaj, że byłeś niewolnikiem w ziemi egipskiej i wyprowadził Cię stamtąd Pan Bóg Twój z ręką i wyciągniętym ramieniem; przeto Ci nakazał Pan Bóg Twój, strzec dnia Szabatu.” Szabat więc jest świętym dniem na znak nierozzerwalnego przymierza Boga z człowiekiem. Jest też uwielbieniem Boga, Jego dzieła stworzenia i Jego zbawczych czynów na rzecz Izraela. Ewangelię przytaczają takie sytuacje, w których Jezus jest oskarżony o naruszenie prawa Szabatu. Tymczasem Jezus nigdy nie naruszył świętości tego dnia. Wyjaśnia natomiast autentyczne jego znaczenie i sposób świętowania. Powodowany współczuciem Jezus, przyznaje sobie prawo, by w Szabat uczynić coś dobrego – życie ocalić a nie stracić. Szabat jest dniem Pana... Syn Człowieczy jest Panem Szabatu.

2. Dzień Pański

„Oto dzień, który Pan uczynił: Radujmy się w nim i weselmy!” Psalm 118, 24

Jezus zmartwychwstał pierwszego dnia po Szabacie. I to przypomina pierwszy dzień stworzenia, a jako dzień ósmy, który następuje po Szabacie, oznacza, nowe stworzenie, zapoczątkowane zmartwychwstaniem Jezusa. Stał się on dla chrześcijan pierwszym dla wszystkich dni. Pierwszym ze wszystkich świąt. Stał się dniem Pańskim – niedzielą. Niedziela wyraźnie różni się od Szabatu, po którym następuje chronologicznie każdego tygodnia. Dla chrześcijan zastępuje Szabat z jego przepisem obrzędowym. Przez Paschę Chrystusa, niedziela wypełnia duchową prawdę żydowskiego Szabatu i zapowiada wieczny odpoczynek człowieka w Bogu. Świętowanie niedzieli jest więc konsekwencją naszej wiary w Jezusa Chrystusa zmartwychwstałego. Wiary, która jest w nas przez sakrament chrztu źródłem nowego życia, wiary która sprawia, że jesteśmy nowym stworzeniem, odkupionym, dziećmi Boga i mamy już tu udział w zmartwychwstaniu Chrystusa i dlatego ten dzień jest tak ważny dla nas, bo jest wypełniony radością, uwielbieniem i obecnością zmartwychwstałego Chrystusa pośród nas. Najdoskonalej tego doświadczamy na Eucharystii niedzielnej. I tak Eucharystia niedzielna stanowi centrum życia Kościoła. Niedziela w czasie której jest celebrowane misterium paschalne na podstawie tradycji apostoelskiej powinna być obchodzona w całym kościele jako najdawniejszy dzień świąteczny nakazany nam przez Pana. Praktyka gromadzenia się chrześcijan na Eucharystii w niedzielę, wywodzi się od czasów najdawniejszych, apostoelskich. List do Hebrajczyków przypomina: **„Nie opuszczajmy naszych wspólnych zebrań, jak to się stało zwyczajem niektórych, lecz zachęcajmy się nawzajem”**. Parafia jest wspólnotą wiernych, kościołem lokalnym i tutaj sprawujemy i uczestniczymy w Eucharystii, świętując zmartwychwstanie Pana. Jest to miejsce, gdzie wszyscy uczniowie Pana mogą zgromadzić się na Eucharystii wielbiąc

Boga i dziękując za dar zbawienia. Obowiązek świętowania niedzieli - uczestniczenia we mszy świętej i powstrzymania się od pracy, jest przestrzenią realizacji i umacniania naszej wiary w kościele jako wspólnoty.

„Eucharystia niedzielna uzasadnia i potwierdza całe działanie chrześcijańskie. Dlatego wierni są zobowiązani do uczestniczenia w Eucharystii w dni określone przez kalendarz liturgiczny, chyba, że są usprawiedliwieni dla ważnego powodu np. choroba, pielęgnacja niemowląt, niemożliwość dotarcia do świątyni chrześcijańskiej, gdzie jest celebrowana Eucharystia. Wtedy też korzystamy z dyspensy. Ci którzy dobrowolnie zaniedbują ten obowiązek popełniają **grzech ciężki**. Uczestnictwo w niedzielę, we wspólnej Eucharystii jest świadectwem przynależności do Chrystusa, Jego Kościoła oraz wierności Chrystusowi i Kościołowi. Tak jak Bóg odpoczął w siódmym dniu, po trudzie stworzenia świata, tak i my mamy odpocząć. Życie ludzkie bowiem składa się kolejno z pracy i odpoczynku. Ustanowiony przez Pana dzień odpoczynku ma służyć nam, abyśmy po sześciu dniach pracy odpoczęli, mając wolny czas, poświęcili go życiu rodzinnemu, kulturalnemu, społecznemu i religijnemu. Tak więc, w niedzielę i dni świąteczne, wierni chrześcijanie powinni powstrzymać się od wykonywania prac lub zajęć które przeszkadzają w oddawaniu należnej czci Bogu, przeżywaniu radości właściwej dniu zmartwychwstania. Niekiedy, obowiązki rodzinne lub ważny pożytek społeczny stanowi słuszne usprawiedliwienie niewypełnienia nakazu odpoczynku niedzielnego. Ludzie jednak powinni czuwać, aby w dniu Chrystusa zmartwychwstałego oddać chwałę Panu przez udział w Eucharystii i nie podejmować prac, a skupić się na relacjach naszego życia rodzinnego. Chrześcijanie dysponujący wolnym czasem powinni pamiętać o swoich braciach, którzy są samotni, chorzy, są w potrzebie i ten czas świętowania niedzielnego może być przeżywany w formie nawiedzin czy jakiejś posługi, tymże samotnym, chorym braciom. Niedziela jest świętowaniem w podtrzymywaniu i budowaniu naszych relacji rodzinnych, ale także czasem dla refleksji, ciszy, lektury i medytacji, które pomagają nam głębiej przeżywać drogę chrześcijańskiej wiary.”
KKK 2180-2186

3. Jakie wnioski i zobowiązania albo w jaki sposób my mamy realizować trzecie przykazanie w naszym życiu. Widzimy bowiem - a może i nam się to zdarza - że wielu chrześcijan, katolików zaniedbuje niedzielną mszę świętą. Ma to wpływ na nasze życie i przeżywanie naszej wiary, wiara słabnie. Eucharystia niedzielna umacnia nas – Bóg karmi nas swoim słowem, oświeca nas, poucza nas, ale także karmi nas Ciałem Pańskim. Umacnia nas łaską Ducha Świętego. Eucharystia jest wielkim darem Boga dla nas. Doceniają to szczególnie Ci, którzy żyją w takich zakątkach świata, gdzie dostęp do Eucharystii jest utrudniony, ograniczony albo nawet niemożliwy. Eucharystia powinna być w centrum niedzielnego dnia. Powinniśmy do niej przygotować się w domu np. w sobotę wieczór, czytając teksty liturgiczne i rozważając, co Pan Bóg na tej Eucharystii będzie chciał do nas powiedzieć. Możemy również zaangażować się w Eucharystię poprzez posługę różnoraką – jedni posługują przy ołtarzu - lektorzy i ministranci, inni śpiewają w scholii, jeszcze inni np. zbierają tacę (u nas na mszy o godz. 19). Przychodząc na mszę świętą niedzielą przygotowani i nastawieni, aby oddać chwałę Panu, chcemy czynić to z miłości do Boga, a nie tylko z obowiązku i pod karą grzechu ciężkiego. Motyw miłości uwielbienia Boga powinien być właściwym motywem uczestniczenia naszego w Eucharystii. Na Eucharystii spotykamy ludzi, z którymi tworzymy, a właściwie to Duch Święty z nas tworzy Kościół, czyli jedno ciało Chrystusa. Czas przeżywania niedzieli w rodzinie ma być doświadczeniem Jezusa Chrystusa, który zmartwychwstał, żyje i jest pośród nas. Jednoczy nas, umacnia, uzdalnia do jeszcze większej miłości i przebaczenia. Ponieważ w tygodniu jesteśmy zabiegani, praca, szkoła, różne zajęcia i często nie mamy czasu dla siebie, rozmijamy się, niedziela, to czas abyśmy spotkali się razem jako kościół domowy, jako rodzina Boża, dzieląc się dobrem, wspomagając siebie nawzajem, przeżywając radość z obecności bliskich. Ponieważ w świecie liberalizm i duch neopogański chce pozbawić nas i zawłaszczyć niedzielę, sprowadzając ją do jednego z dni tygodnia, zmuszając nas do pracy w tym dniu albo proponując nam jakieś formy rozrywek, w których panuje duch tego świata – my chrześcijanie powinniśmy troszczyć się i bronić świętości niedzieli. Wiemy, że w przeszłości gdy Izraelici przebywali w niewoli babilońskiej, pozbawieni byli możliwości świętowania szabatu, co odbijało się negatywnie na ich duchowej kondycji i wierze w Boga Jahwe, tak jest i teraz. Dzisiaj katolicy, którzy niedziele spędzają bardziej w marketach niż w kościele, bardziej dla weekend jest „świętym czasem”, który przeżywają na styl często pogański. To sprawia, że gdzieś w naszej wierze poganiejemy, oddalając się od Boga, gubiąc Go. Nasza wspólnota i każda wspólnota troszczy się o swoich ludzi, aby dbać o niedzielę – sposób jej przeżywania, aby Jezus był w centrum tego dnia, a katolik, chrześcijanin nieustannie umacniał i odnawiał swoją wiarę w tym wyjątkowym świętym dniu.

Plan spotkania:

1. Uwielbienie:

- Dotknij Panie moich oczu...
- Dziś jest czas by oddać Panu chwałę...
- Psalm 118 – odczytać w całości, modlitwa wersetami
- Hosanna... Sławić chcemy Cię wciąż
- Dz 2, 42-47
- Łaską jesteśmy zbawieni

2. Dzielenie się: Co Jezus uczynił dla mnie, co ja uczyniłem dla Jezusa...

3. Pieśń: Wiele jest serc co czekają na Ewangelię...

Słowo Boże: 1 Kor 11, 23-26

Konferencja księdza Romana

Pogłębienie: Jak przeżywasz niedzielę i na ile Jezus jest w centrum tego dnia. Czy eucharystia jest głównym wydarzeniem niedzieli, czy jesteś w nią zaangażowany, jakąś posługę, czy spędzasz niedzielę przeważnie z rodziną, z ludźmi ze wspólnoty, a czy pozwolić Jezusowi, który jest z Tobą i chce przez Ciebie dzielić się miłością z braćmi i siostrami.

4. Modlitwa:

Jak dobrze jest Cię kochać Panie... Dziękczynienie spontaniczne...

Jezu Tyś światłością mej duszy... Modlitwa prośb... Wstawiennictwo...

Modlitwa: **Jezu jedyny pasterzu**... Ojcze Nasz... Benedykcja...

Ogłoszenia – z KKK 2168 – 2195

Rekolekcje adwentowe w Kaniach 16 – 18 grudnia.